

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Νοέμβριος 2007

αρ. φύλλου 119

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ματαίως ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΛΥΣΗ από τη Ν.Δ.

Πέρασε πλέον ο καιρός που η κυβέρνηση της Ν.Δ., δηλ. ο Καραμανλής (λόγω του πρωθυπουργοκεντρικού μοντέλου της πολιτείας μας), μπορούσε να αναβάλλει την αντιμετώπιση των, πράγματι, πολύ μεγάλων προβλημάτων που συσσωρεύτηκαν και μεγεθύνθηκαν την τελευταία, τουλάχιστον, 20ετία. Τώρα ορθώνονται απειλητικά και απαιτούν κάποιες λύσεις, ή προς τη μία ή προς την άλλη κατεύθυνση. Λύσεις όμως που είναι αδύνατο να εφαρμοστούν (ακόμη και να εφευρεθούν), γιατί αυτές προϋποθέτουν πολιτικές ηγεσίες που να εκπροσωπούν πραγματικές κοινωνικές δυνάμεις, να έχουν ικανότητες πραγματικά πολιτικές και την αναγκαία βούληση σε συνθήκες αυτονομίας, κυρίως από τα εξωτερικά συστήματα. Τίποτα από αυτά δεν υπάρχει σήμερα κι έτσι, ουσιαστικά, καμιά λύση (ή έστω «λύση») δεν πρόκειται να υπάρξει απ' αυτούς. Ας προσδιορίσουμε όμως τα κύρια προβλήματα που έχει άμεσα μπροστά του ο Καραμανλής, τις επιπτώσεις από τα οποία τις πληρώνουμε εμείς, οι πολλοί:

Το κοινωνικό-οικονομικό μέτωπο

Η πραγματική οικονομία, παρά τα παραπλανητικά νούμερα «ανάπτυξης», πάει από το κακό στο χειρότερο και, όσο παραμένουμε στην Ε.Ε. και την ΟΝΕ της, αποκλείεται οποιαδήποτε βελτίωση, ούτε καν επιβραδυντική πορεία επιδείνωσης, όπως έχουμε αναλύσει στο ΑΣΚΕ-4. Και ο Καραμανλής (συνέχεια στη σελ. 4)

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ: Επιτέλους όχι άλλες απειλές!

Οι πιέσεις των ΗΠΑ προς τη χώρα μας, για την είσοδο των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ την άνοιξη του 2008, είχαν αρχίσει πολύ πριν από τις εκλογές της 16^{ης} Σεπτεμβρίου. Για το λόγο αυτό ζήτησαν την επίσπευση των εκλογών. Οι οργανωμένοι εμπρησμοί κατά την προεκλογική περίοδο, που είχαν πολλαπλούς στόχους, που κατέκαψαν τα δάση μας, έδειξαν το μέγεθος των πιέσεων. Τελικά φαίνεται ότι δεν πέτυχαν πλήρως το στόχο τους σ' ότι αφορά στη συναίνεση της Ελλάδας στην ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ ως «Δημοκρατία της Μακεδονίας» ή έστω ως FYROM. Οι ΗΠΑ πάντως, μέσω του «μεσολαβητή» Μάθιου Νίμιτς, κάλεσαν επίσημα την Ελλάδα και τα Σκόπια στις 23 Οκτωβρίου ν' αρχίσουν διαπραγματεύσεις, αφού εξασφάλισαν την ομοφωνία των κοινοβουλευτικών κομμάτων στη σύνθετη ονομασία, πλην του «πατριώτη» και εκ της μητσοτακικής «οικογένειας» ορμώμενου Γ. Καρατζαφέρη, το κόμμα του οποίου λειτουργεί ως άλλοθι για τους υπόλοιπους. Επιτρέπει π.χ. στο ΣΥΝ και στον κ. Αλαβάνο να δηλώνει κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στα Σκόπια (γιατί άραγε;): «Πιστεύουμε ότι κανείς από τους δυο γείτονες δεν πρέπει να εγκλωβιστεί σε καταστάσεις ακροτήτων και εθνικισμού, όσο δύσκολο και αν είναι το πρόβλημα. Αντίθετα μπορούμε να συναντηθούμε στη μέση της γέφυρας. Και γι αυτό νομίζω ότι ο πολιτικός διάλογος στις σημερινές δύσκολες πολιτικές συνθήκες (σ.σ. γιατί;) είναι πάντα χρήσιμος». Σε ερώτηση δημοσιογράφου (συνέχεια στη σελ. 2)

ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Οι καταλήψεις στα σχολεία εμφανίστηκαν ως μορφή δράσης το 1991 επί υπουργίας του απερίγραπτου **Κοντογιαννόπουλου**. Συνδυασμένες με μεγαλειώδη συλλαλητήρια, ακύρωσαν την αντιδραστική του «μεταρρύθμιση» και τον εκπαρθύρωσαν από την κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Οι καταλήψεις όμως διατηρήθηκαν, πήραν επετειακό χαρακτήρα, κάθε Δεκέμβριο, με αιτήματα

δυσανάλογα προς μία τόσο δυναμική μορφή δράσης, τα οποία συνήθως εφευρίσκονταν εκ των υστέρων, για να καλύψουν την πραγματική επιδίωξη, που για την μεγάλη πλειοψηφία των μαθητών ήταν η διεύρυνση των χειμερινών διακοπών. Οι καταλήψεις εκφυλίστηκαν.

Επανήλθαν με τη «μεταρρύθμιση» του **Αρσένη** και πάλι εκφυλίστηκαν, για να αναζωπυρωθούν πέρσι με τα κατορθώματα της άλλης απερίγραπτης, (συνέχεια στη σελ. 6)

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ: Επιτέλους όχι άλλες απειλές!

(συνέχεια από τη σελ. 1)

για την αδιαλλαξία των Σκοπίων, ο Αλαβάνος απάντησε: «Τουλάχιστον τις τελευταίες μέρες **τα μηνύματα αδιαλλαξίας τα οποία στέλνονται είναι πολύ ισχυρότερα από την Ελλάδα παρά από τους γείτονες μας**». Σωστά !!

Οι «διαλλακτικοί» γείτονες

Οι «διαλλακτικοί» γείτονες, δια στόματος του πρωθυπουργού τους δηλώνουν ότι «... το αντίτιμο να αλλάξουμε το συνταγματικό μας όνομα, κατόπιν επιθυμίας της Ελλάδας, για να επιτύχουμε την εκπλήρωση της μέγιστης αυτής προτεραιότητας (σ.σ. δηλ. την ένταξη στο NATO), είναι πολύ μεγάλο. Για μας, το ενδεχόμενο αυτό απορρίπτεται κατηγορηματικά, ακόμη κι αν μας κοστίζει την ένταξή μας στο NATO». Και συνεχίζει: «Η Δημοκρατία της Μακεδονίας διαθέτει τεράστια υποστήριξη απ' όλες σχεδόν τις χώρες-μέλη του NATO και κυρίως από τις ΗΠΑ» (δήλωση στις 5-11-2007). Και ο άλλος «διαλλακτικός», υφυπουργός τους Εξωτερικών, σε εφημερίδα της χώρας του δήλωσε: «Του χρόνου θα προσχωρήσουμε στο NATO, ενώ είναι ρεαλιστικές οι πιθανότητες να προσδιοριστεί ημερομηνία έναρξης ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την Ε.Ε. Επομένως, εάν κάποιος θέλει και περαιτέρω να “πιπιλίζει το δάκτυλό του” και να επαναλαμβάνει “κλαψιάρικα” το ίδιο παράπονο και στις επόμενες δύο και περισσότερες χιλιετίες, είναι πρόβλημά του». Ο ίδιος, για να μην ξεχνιόμαστε, έθεσε και ζήτημα σλαβομακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα, λέγοντας ότι «δεν υπάρχει δύναμη που θα παρεμποδίσει αυτούς τους “Μακεδόνας” να κερδίσουν στον έννομο αγώνα που διεξάγουν για τα νόμιμα δικαιώματά τους». (Καθημερινή 23-10-2007). «Διαλλακτική» ενέργεια, κ. Αλαβάνο, ήταν επίσης η πρόσφατη επίσημη επίσκεψη της σκοπιανής αντιπροσωπείας στα κατεχόμενα στην Κύπρο, που υποσχέθηκε την εγκαθίδρυση διπλωματικών και εμπορικών γραφείων και τη σύναψη απ' ευθείας σχέσεων με το ψευδοκράτος.

...και τα όργανά τους

Εν τω μεταξύ το «Ουράνιο Τόξο» το αυτοαποκαλούμενο κόμμα της «μακεδονικής μειονότητας», δηλ. το όργανο του σκοπιανού αλυτρωτισμού, που υποστηρίζεται παντοιοτρόπως από ξένους (π.χ. Σόρος) και εγχώριους «προοδευτικούς» (Ο.Α.Κ.Κ.Ε, ΕΝΑΝΤΙΑ, Πράσινοι Οικολόγοι, Παρατηρητήριο Ελσίνκι, «Ιός» της Ελευθεροτυπίας, κ.λ.π.) και ιδρύθηκε το 1994, παίρνοντας ελάχιστους ψήφους στις ευρωεκλογές 1999 και 2004, με επιστολή του προς το Νίμιτς στις 5-11-2007 αναφέρει ότι «η ελληνική

πολιτική την τελευταία δεκαετία λειτούργησε αποσταθεροποιητικά για τα Βαλκάνια, ενώ στάθηκε εμπόδιο στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση της Δημοκρατίας της Μακεδονίας και στην ένταξή της σε διεθνείς θεσμούς». Καλεί τη διεθνή κοινότητα να «στείλει ξεκάθαρο μήνυμα σε σχέση με τις αρνητικές θέσεις της Ελλάδας», δηλ. «η διεθνής κοινότητα δε θα διαπράξει το λάθος να υποστηρίξει τον επιθετικό ελληνικό εθνικισμό». Και ιδού πώς: «όταν η διεθνής κοινότητα διαπίστωσε ότι υπήρχε παραβίαση θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Βοσνία και στο Κόσοβο, αποφασιστικά ανέλαβε **στρατιωτική δράση, με τη συναίνεση του ΟΗΕ**» (Καθημερινή 8-11-2007). Μόνοι τους αποκαλύπτονται. Οι «διαλλακτικοί» γείτονες, στο επόμενο βήμα του σχεδίου τους, σκοπεύουν να καλέσουν τους «διαλλακτικούς μεσολαβητές» να στείλουν στρατεύματα κατοχής του NATO στην ελληνική Μακεδονία!!

Οι ηγεσίες μας

Δυστυχώς, και πάλι οι ηγεσίες της χώρας μας λειτουργούν αντίθετα με τα ελληνικά συμφέροντα. Δεν τους αρκεί ότι με την ενδοτική πολιτική τους η Τουρκία διεκδικεί το μισό Αιγαίο και κατοχυρώνει σταδιακά τη κατοχή της στην Κύπρο; Η αναγνώριση των Σκοπίων με σύνθετη ονομασία θα σηματοδοτήσει νέες εδαφικές και διαμελιστικές απειλές από τους εκάστοτε προστάτες των Σκοπίων, ανάλογα με τα συμφέροντά τους. Δεν τηρούν ούτε τα διαπραγματευτικά προσχήματα. Η Υπ. Εξ. κ. Ντόρα έσπευσε ν' ανακοινώσει τη σύνθετη ονομασία, παραβιάζοντας κάθε διαπραγματευτική πρακτική, και ο πατέρας της να την καλύψει, ισχυριζόμενος ούτε λίγο ούτε πολύ ότι το Συμβούλιο των πολιτικών αρχηγών του 1992 ήταν υπέρ της σύνθετης ονομασίας! Μετά τις δηλώσεις του Μπερνς περί του αδιανόητου ν' ασκήσουμε βέτο, βγήκε ο ίδιος ο Μητσοτάκης να παραστήσει τον αντιαμερικανό!

Ο κ. Νίμιτς

Ο αμερικανός μεσολαβητής, υποτίθεται, του ΟΗΕ Μάθιου Νίμιτς λειτουργεί ουσιαστικά ως εντολοδόχος των ΗΠΑ και οι ως τώρα προτάσεις του ήταν όλες υπέρ των Σκοπίων. Θυμίζουμε ότι το 2004 πρότεινε ουσιαστικά τη διπλή ονομασία, δηλ. ως νομικά ισότιμα για διεθνή χρήση δύο ονόματα: «Δημοκρατία της Μακεδονίας» και «Ρεπούμπλικα Μακεντονίγια-Σκόπια», ενώ υποχρέωνε την Ελλάδα να προσθέσει στη Μακεδονία της επιθετικό προσδιορισμό (π.χ. «ελληνική επαρχία της Μακεδονίας»).

Η σημασία της χώρας μας

Η Ελλάδα είναι ο μόνος παράγοντας σταθερότητας και επιβίωσης των Σκοπίων, γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία για τις ΗΠΑ και την Ε.Ε. να συναινέσουμε στα σχέδιά τους, ώστε να επωμισθούμε πλήρως το κόστος, εισπράττοντας τον αλυτρωτισμό τους. Οι Αλβανοί, κυρίως του Κοσόβου, και η Βουλγαρία είναι στοιχεία αποσταθεροποιητικά αυτού του τεχνητού μορφώματος. Το ιδεολόγημα του μακεδονισμού, που προώθησε ο Τίτο στην ενιαία Γιουγκοσλαβία, σήμερα είναι πλέον επισφαλές στοιχείο συνοχής του πληθυσμού των Σκοπίων, όταν μάλιστα οι σημερινοί προστάτες του θα έχουν μεγαλύτερα συμφέροντα στο Κόσοβο ή αλλού στη γειτονιά μας, φορτώνοντάς τους σε μας. Έχουμε ισχυρή θέση, αλλά δυστυχώς ενδοτικές ηγεσίες.

Μια ελληνική κυβέρνηση ...

... φυσικά δε θα είχε Υπ. Εξ. σαν την κ. Ντόρα, που η παρουσία της εκπέμπει τον ενδοτισμό και τη

ξενοδουλεία. Θα έπρεπε, διερμηνεύοντας τα αισθήματα της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, που απορρίπτει τη σύνθετη ονομασία, επειδή αντιλαμβάνεται τι θα επακολουθήσει, τουλάχιστον:

- § Να αποδεσμευθεί από την Ενδιάμεση Συμφωνία, που έχουν παραβιάσει πολλαπλά οι Σκοπιανοί .
- § Να καταστήσει σαφές ότι δεν αναγνωρίζει ούτε πρόκειται ν' αναγνωρίσει κράτος με το όνομα Μακεδονία ή παράγωγό του, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.
- § Να απαιτήσει την αντικατάσταση του Νίμιτς ως μεσολαβητή.
- § Να κλιμακώσει τις διπλωματικές, πολιτικές και οικονομικές κινήσεις, έτσι ώστε να δείξει προς κάθε κατεύθυνση ότι η Ελλάδα θεωρεί ζωτικό για τα εθνικά της συμφέροντα το Μακεδονικό ζήτημα και ότι θ' ακολουθήσει σταθερή και αταλάντευτη πολιτική.

Μια ελληνική κυβέρνηση ...

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗ ΘΡΑΚΗ

Στην ελληνική Θράκη και με έδρα την Ξάνθη ιδρύθηκε «**Πολιτιστική Εκπαιδευτική Εταιρεία της Μειονότητας της Δυτικής Θράκης**» (ΠΕΚΕΜ). Και μόνο το γεγονός ότι πρόεδρος της είναι ο διαβόητος τ. βουλευτής **Γκαλίπ** αποδεικνύει ότι πρόκειται για πειθήνιο όργανο του κεμαλικού κράτους, από το οποίο και χρηματοδοτείται (ακόμη και στο καταστατικό προβλέπονται «δωρεές από το εξωτερικό»). Αποφεύγει στον τίτλο της να διευκρινίσει (όπως όφειλε) για ποια μειονότητα πρόκειται, γιατί θα έπρεπε να τη χαρακτηρίσει «μουσουλμανική», ενώ η Τουρκία (και ο Γιωργάκης) τη χαρακτηρίζει «τουρκική», παραβαίνοντας τη Συνθήκη της Λοζάνης.

Οι στόχοι που περιέχονται στο καταστατικό είναι αποκαλυπτικοί: Καλλιέργεια της τουρκικής γλώσσας, ανάδειξη του τουρκικού πολιτισμού(!), έρευνα των προβλημάτων που απασχολούν τη μειονότητα κλπ. Το πιο επικίνδυνο: «**Να προβεί στην ίδρυση σχολείων πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας, τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, νηπιαγωγείων και παιδικών σταθμών**» (άρθρο 5). «Να ανεγείρει και να μισθώνει κτίρια, για να στεγαστούν τα παραπάνω εκπαιδευτικά ιδρύματα» (άρθρο 6). «Να συνεργαστεί με φυσικά ή νομικά πρόσωπα ... στον ευρωπαϊκό, βαλκανικό και ευρύτερο διεθνή χώρο ...», δηλ. τα ιδρύματα αυτά θα τεθούν ουσιαστικά υπό τον έλεγχο του κεμαλικού κράτους, που θεωρεί την εκπαίδευση ως

έναν από τους τομείς που δεν επιτρέπεται η παραμικρή απόκλιση από τη γραμμή του.

Με την εταιρεία αυτή η Τουρκία επιδιώκει να κλιμακώσει την επέμβασή της στα εσωτερικά της Ελλάδας, να νομιμοποιήσει δεκάδες νηπιαγωγεία και παιδικούς σταθμούς, που λειτουργούν σήμερα χωρίς άδεια, **να ιδρύσει τουρκικό πανεπιστήμιο στην Ελλάδα ως παράρτημα πανεπιστημίου της Τουρκίας** και να «ξαναμαντρώσει» τους νέους μουσουλμάνους της ελληνικής Θράκης που εισάγονται με ποσόστωση και φοιτούν στα ελληνικά πανεπιστήμια.

Η προσπάθεια αυτή της Τουρκίας διευκολύνεται με την οδηγία της Ε.Ε. για επαγγελματική αποκατάσταση μέσω **Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών**, συμβεβλημένων με ξένα πανεπιστήμια. Κάποιο τέτοιο ξένο πανεπιστήμιο μπορεί να είναι ένα τουρκικό πανεπιστήμιο.

Για την ίδρυση τουρκικού πανεπιστημίου στην ελληνική Θράκη σημαντική θα είναι **μια πιθανή κατάργηση του άρθρου 16**, το οποίο τώρα δεν επιτρέπει την ίδρυση πανεπιστημίων από άλλο φορέα πλην του κράτους. Μήπως ο Γιωργάκης, η Γιαννάκου και οι όμοιοί τους θέλουν με την κατάργησή του να εξυπηρετήσουν (εκτός από τους φίλους τους μεγαλοϊδιοκτήτες εκπαιδευτικών ιδρυμάτων) και τους Τούρκους φίλους τους; Να περιμένουμε την έντονη αντίδραση της ελληνικής κυβέρνησης, της αντιπολίτευσης και των άλλων αρμοδίων φορέων; Φυσικά, θα επανέλθουμε.

ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ματαιώς ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΛΥΣΗ από τη Ν.Δ. (συνέχεια από σελ. 1)

είναι ο τελευταίος που θα μπορούσε να αποχωρήσει απ' αυτήν.

Αυτό που προσπαθεί να διαχειριστεί η κυβέρνηση είναι μόνο το δημοσιονομικό χάος, για το οποίο δεν μπορεί να αναφέρεται μόνο στις πασοκικές ρίζες του. Πρέπει να καταρτίσει προϋπολογισμό που να είναι, έστω και μόνο επιφανειακά, αξιόπιστος. Όμως τα έξοδα αυξάνουν, αφού μόνο έτσι μπορεί να κρατηθεί στην εξουσία, διογκώνοντας δηλ. τη διαφθορά, και τα έσοδα διαρκώς μειώνονται, αφού αυτοί που έπρεπε να πληρώνουν απαλλάσσονται των κοινωνικών βαρών τους και συνεχίζουν να μεταφέρουν τα κέρδη τους (ακόμη και τα εισοδήματά τους!) στη Ελβετία και αλλού.

Η «λύση» των δανείων υπερέβη τα όριά της και απειλείται το «σκάσιμο της φούσκας» για πολύ σύντομα. Έτσι το μόνο που της έμεινε ήταν να βάλει χέρι στα αποθεματικά των (υγιών έως και πλούσιων και όχι πάντοτε με κοινωνικά ορθούς τρόπους ...) ταμείων και στα ακίνητα, εννοείται των μη προνομιούχων. Φυσικά, βάσιμα ανησυχεί ότι επίκειται σεισμός!

Ταυτόχρονα, με τις επιταγές της Ε.Ε. και τις ευλογίες των εδώ «επιχειρηματικών κύκλων», θέλει να επιφέρει «τομές και ρήξεις» στα εργασιακά και ασφαλιστικά ζητήματα, σε βάρος (πόσο όμως επιπλέον βάρος μπορούν να αντέξουν;) των Ελλήνων εργαζομένων, των πιο βαριά εργαζομένων της Ε.Ε. Και, φυσικά, και πάλι βάσιμα ανησυχεί ότι επίκειται έκρηξη!

Ο δικομματισμός σε κίνδυνο

Αυτό στο οποίο προσβλέπει ο Καραμανλής (και όχι μόνο) είναι λύση με δικομματική συναίνεση(!), ώστε να τιθασευτούν οι αντιδράσεις, ή, έστω, μια σταδιακή («ήπια») προσαρμογή από τις εναλλασσόμενες (όταν η καθεμιά θα προκαλεί αγανάκτηση ...) κυβερνήσεις. Τώρα όμως και αυτές οι ελπίδες απομακρύνονται. Πέρα από τη σημαντική εκλογική αποδυνάμωση και των δύο, ο ένας πυλώνας (ΠΑΣΟΚ) απειλείται με κατάρρευση, η οποία θα συνεπιφέρει και τη διάσπαση του άλλου. Άλλο ένα πρόβλημα που έχει να αντιμετωπίσει ο Καραμανλής, και όχι μόνο για το δικό του κόμμα!

Πρέπει, λοιπόν, να στηρίξει το Γ. Παπανδρέου, ώστε να κυριαρχήσει τουλάχιστον στο κόμμα του... Το είχε κάνει στις Νομαρχιακές Εκλογές, όταν του χάρισε (χωρίς «...») το δεύτερο γύρο. Η πολιτική (και όχι μόνο) ανικανότητα όμως του Γιωργάκη και οι εκτός τόπου και χρόνου υπαγορεύσεις της family και των Αμερικανών ή αμερικανόπνευστων καθοδηγητών του καθιστά το έργο της διάσωσης του εξαιρετικά δύσκολο. Θα είχαν πιθανόν εξελιχθεί

διαφορετικά τα πράγματα στο καθημαγμένο ΠΑΣΟΚ (που πάντως με την ολόθερμη συμπαράσταση των ΜΜΕ, που τώρα τάχα βδελύσσεται, κρατήθηκε στο 38%), όμως όταν διαπιστώθηκε ότι η family και οι Αμερικανοί δε θα παρέδιδαν με τίποτα το κόμμα στο Βενιζέλο (και τους Γερμανούς), αλλά θα το οδηγούσαν σε διάσπαση πριν από τις 11 Νοέμβρη, με τα κομματικά σύμβολα, φυσικά, δικά τους, ο Καραμανλής αναγκάστηκε (και είναι αναγκασμένος) να τον στηρίξει. Αυτό είναι και το βαθύτερο νόημα του νέου εκλογικού νόμου και του αυξημένου πριμ των 50 βουλευτών (του αέρα!) και του αποκλεισμού του από τα συνεργαζόμενα κόμματα. Αλλιώς θα ήταν άρνηση του δικομματισμού. Και αυτό άσχετα από τις αναμενόμενες τάχα αντιδράσεις του ΠΑΣΟΚ! Η επιτυχία πάντως του εγχειρήματος αυτού είναι πολύ αμφίβολη...

Ευτυχώς (για τον Καραμανλή!), δε φαίνεται να είναι πρόβλημα προς άμεση αντιμετώπιση ο ... απειλούμενος τρίτος πόλος (τον ορέγεται και ο ... ΣΥΝ), για τον οποίο χρειάζονται και κότσια και νέα πολιτική, άρα... Ούτε φαίνεται να τον απασχολούν και πολύ οι δύο κραυγαλέοι λαϊκισμοί: Ο ένας προς κάθε αμφισβήτηση και περιθωριακές έως και ακραίες «αναζητήσεις» (ΣΥΝ), ο άλλος προς κάθε πικραμένο από τις αδικίες του συστήματος, χωρίς καμιά αίσθηση υπευθυνότητας για τα όποια αποτελέσματα (ΛΑΟΣ). Άλλωστε και οι δύο έχουν σοβαρά εσωτερικά προβλήματα, ακριβώς λόγω των ακροτήτων τους, που όμως ο φόβος των πρόωρων εκλογών και η απειλή της απώλειας της βουλευτικής έδρας ή του μεριδίου από την κρατική χρηματοδότηση, που «δικαιούνται» μόνο τα εν τη Βουλή κόμματα, θα τους κρατήσουν, για λίγο ακόμη, ενωμένους. Πάντως, καλού-κακού, ο Καραμανλής φροντίζει να αναπτύξει σχέσεις καλής «πολιτικής συμπεριφοράς» και με τους δύο...

Όσο για το ΚΚΕ και ανάλογα (μικρά κόμματα) γνωρίζει ότι η εγγενής πολιτική τους αντίφαση θα τα έχει πάντοτε περιχαρακωμένα σε περιορισμένα όρια: Από τη μια θα επισημαίνουν ορθώς τα κακώς κείμενα και τις επιθέσεις κατά των εργαζομένων, «απαιτώντας» λύσεις εδώ και τώρα, από την άλλη θα τις απεύχονται (και θα ενεργούν κατάλληλα την κρίσιμη στιγμή), αφού, αν υιοθετηθούν λύσεις, η κομματική τους δύναμη θ' αρχίσει να μειώνεται, αντί να αυξάνεται.

Τα μεγάλα εθνικά θέματα

Για τα γνωστά θέματα (Σκόπια, ελληνοτουρκικά, Κυπριακό) η κρίση είναι επί θύραις. Ακόμη και αν ο Καραμανλής ανήκει στο μη απόλυτα ενδοτικό έως

προδοτικό «κλίμα», θα έχει δυσεπίλυτες δυσκολίες να αντιμετωπίσει (δες άλλα άρθρα). Το κυριότερο πρόβλημά του είναι να αντιμετωπίσει, εδώ και τώρα, τις πιέσεις των Αμερικανών (και Ευρωπαίων συνοδοιπόρων τους) που γίνονται όλο και πιο έντονες, όσο πλησιάζει το τέλος του Μπους. Άλλωστε, και ο διάδοχός του δε θα είναι καλύτερος, όσο εμείς παραμένουμε αυτοί που είμαστε μέχρι τώρα. Το πώς μας βλέπουν το ομολογούν οι ίδιοι, όπως μας δείχνουν διαπιστώσεις έγκυρων Αμερικανών παραγόντων σε ανταπόκριση στην «Ελευθεροτυπία» του Δ. Δήμα (20/11/07): «... Πώς είναι συνεπώς δυνατό να περιμένετε τη συμπαράσταση της Ουάσινγκτον σε πολύ σοβαρότερα (του Σκοπιανού) και κρισιμότερα για την Ελλάδα ζητήματα, που είναι πιο περίπλοκα και κατά κανόνα αμέσως ή εμμέσως αφορούν στην Τουρκία. Είναι προφανές πως στην Ουάσινγκτον θεωρούν τη σχέση “δεδομένη” και γνωρίζουν ότι σε τελική ανάλυση οι Έλληνες, που ουδέποτε

αντιστάθηκαν σοβαρά στις ΗΠΑ, ό,τι και να τους κάνουμε, θα φωνάξουν για λίγο, αλλά στο τέλος θα είναι πάντα εκεί, μαζί μας ...»!!!

Ελπίζουμε να μην υποκύψει, πλήρως τουλάχιστον, στις πιέσεις και για τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης και για την αποδυνάμωση των ελληνορωσικών σχέσεων, το μόνο στήριγμά μας (γιατί έτσι τους συμφέρει κι εκείνους, φυσικά, και ορθώς ...) επί του παρόντος. Δύσκολο όμως το βάδισμα του σχοινοβάτη ...

Όσο για μας, το ΑΣΚΕ, και όσους άλλους ενδιαφέρονται πράγματι για την πατρίδα και την κοινωνία μας δε φαινόμαστε στον Καραμανλή και στο γενικότερο σύστημα κίνδυνος, όσο παραμένουμε μικροί, για το οποίο φροντίζουν με τη σιωπή τους τα ΜΜΕ, και επομένως «άγνωστου». Οι μικρές, εξαιρέσεις (High TV, Ράδιο Ακρίτες κλπ.) θα αυξάνονται, η αναγνώριση της προσπάθειας και της αναγκαιότητάς μας θα διευρύνεται μαζί με τους συνδρομητές του έργου μας.

ΖΩΝΙΑΝΑ : Ούτε η κορυφή του παγόβουνου

Τα γεγονότα είναι γνωστά. Συνελήφθη (κατά λάθος!) ένας νεαρός στο Ηράκλειο με μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών και επιχειρήθηκε μυστική(;) επιχείρηση εισόδου της αστυνομίας στο χωριό του. Κάποιοι συνεργάτες του υποδέχτηκαν τους αστυνομικούς με καταιγιστικά πυρά και τους ανάγκασαν σε υποχώρηση, αφού τραυμάτισαν μερικούς και μάλιστα έναν σχεδόν θανάσιμα. Ξέσπασε σάλος και αποκαλύφθηκαν «σημεία και τέρατα». Άβατο της περιοχής, καταθέσεις χρηματικές εξωφρενικές, υπερπολυτελείς κατοικίες και αυτοκίνητα, φυτείες χασίς, ακίνητα τεράστια αξίας σε τουριστικές περιοχές, πολυπληθή όπλα, αστυνομική συνεργασία ή κάλυψη, τραπεζικοί υπάλληλοι δρώντες παρά το νόμο, δικαστική παρανομία και, φυσικά, πολιτικές ευθύνες, τουλάχιστο.

Και, λοιπόν; Θα τιμωρηθούν κάποιοι αυτουργοί, οι αφελείς «πολεμιστές», θα μετατεθούν κάποιοι αστυνομικοί και τραπεζικοί και όλα σιγά, σιγά θα ηρεμήσουν. Αυτή είναι η κατάσταση. Και πώς να μην είναι, όταν:

Κανείς, σχεδόν, δε θα έδινε σημασία, αν δεν τραυματίζονταν αστυνομικοί, που ήταν βέβαιο ότι θα «επαναστατήσουν».

Κανείς δε θυμήθηκε να αναφέρει ότι πολιτικός ηγέτης, που φιλοδοξεί μάλιστα να ... κυβερνήσει, μας προέτρεπε πριν από λίγα χρόνια να καλλιεργούμε χασίς στις γλάστρες.

Οι Κρητικοί θεωρούν τιμή να οπλοφορούν και κάποιοι, πιθανόν, να το ευνοούν, έχοντας άλλα στο μυαλό τους ...

Πριν από λίγα χρόνια αποκαλύφθηκαν τέτοια (και χειρότερα) στο νομό Ηλείας και ο τωρινός διοικητής αστυνομίας, δηλώνει: «Η αστυνομική διαφθορά στην Ηλεία έχει παταχθεί. Τα περιστατικά σε σχέση με άλλες εποχές είναι ελάχιστα [...] έχει περιοριστεί το εμπόριο και η καλλιέργεια χασίς. Οι “ορφανές” χασισοφυτείες στο νομό μας είναι ελάχιστες !!!» (Ελευθεροτυπία 22/11/07). Κύριε ελέησον! Δηλαδή, αν δεν «είχε παταχθεί η διαφθορά», τι άλλο θα συνέβαινε;

Η **δικαιοσύνη** νοσεί τόσο, ώστε ο ίδιος ο πρωθυπουργός, πριν από 2 χρόνια, δήλωνε: «Παραλάβαμε μία δικαιοσύνη διαβρωμένη από δικαστικά και εξωδικαστικά κυκλώματα»!!! Και τι έγινε; Θα τιμωρηθούν ένα-δύο Καλούσηδες και θα μείνουν ατιμώρητες όλες οι πολλαπλάσιας σημασίας απάτες δισεκατομμυρίων που ανέφερε ο πρόεδρος του Δ.Σ. Αθηνών Παζινός, που είναι μάλιστα και «δεξιός», π.χ. το σκάνδαλο του Ερυθρού Σταυρού.

«Κάποια» στελέχη του ΠΑΣΟΚ, κατά την ομολογία της Βάσως Παπανδρέου, επλούτισαν! **Κάποιοι μόνο;** Ο ίδιος ο αρχηγός τους αναφέρθηκε σχεδόν σε όλους (δες το άρθρο για το ΠΑΣΟΚ). Και, λοιπόν; Θα επιστραφούν τα τρισεκατομμύρια που «αναπαύονται» στην Ελβετία και στις off shore.

Ποιος, λοιπόν, μπορεί να ελπίζει σε **κάθαρση**, ακόμη και στα Ζωνιανά μόνο, πέρα από την τιμωρία κάποιων αφελών «λεβεντοζωνιανών», όσο θα στηρίζουν έστω και μόνο με την ψήφο τους, 4 εκατομμύρια έλληνες «πολίτες» αυτούς που ευθύνονται και επωφελούνται από αυτή τη γενικευμένη καταστροφή της κοινωνίας μας;

ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ (συνέχεια από τη σελ. 1)

της κ. Γιαννάκου, η οποία προσπάθησε με αυταρχικό τρόπο να περάσει τις εντολές των προστατών της, της Ε.Ε., οι οποίες στόχους έχουν να μετατρέψουν και την εκπαίδευση σε χώρο κερδοσκοπίας των μεγαλοεπιχειρηματιών (ξένων και εντοπίων), να διαμορφώσουν μια νεολαία ξεκομμένη από τις πολιτιστικές και τις ιστορικές μας παραδόσεις, απαθή ή ανεκτική σε ο,τιδήποτε προστάζει η αμερικανοευρωπαϊκή παγκοσμιοποίηση, ακόμη και στη συρρίκνωση των εθνικών μας συνόρων (δήλωση Ψαρούδα προς Παπούλια), και να αφήσουν αγράμματα τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων.

Η Γιαννάκου είχε την τύχη του Αρσένη και του Κοντογιαννόπουλου, ο οποίος εν τω μεταξύ μετεγγράφη στο εκσυγχρονισμένο ΠΑΣΟΚ! Οι καταλήψεις, όμως, επανελήφθησαν και φέτος, από τον Οκτώβριο πλέον, στην εκφυλισμένη τους μορφή. Στην πραγματικότητα, συνήθως δεν ήταν καν καταλήψεις, απλώς κλείσιμο του σχολείου με λουκέτο. Ελάχιστη έως μηδενική περιφρούρηση των σχολείων, ελάχιστη συμμετοχή στα ελάχιστα συλλαλητήρια, καμιά εκδήλωση στα σχολεία, καμιά προσπάθεια να πειστεί η κοινωνία για το δίκαιο των αιτημάτων. Οι «καταληψίες» δεν είχαν αυτή τη φορά ούτε τη συμπαράσταση των γονέων τους.

Συνέπειες των καταλήψεων

Με δεδομένο ότι οι μήνες Οκτώβριος και Νοέμβριος είναι οι πιο παραγωγικοί, τουλάχιστον για το Λύκειο, οι πολήμερες καταλήψεις υποβαθμίζουν και απαξιώνουν περαιτέρω τη δημόσια εκπαίδευση, προς δόξαν της ιδιωτικής (ιδιωτικά σχολεία, φροντιστήρια, ιδιαίτερα), η οποία συνεχίζει απρόσκοπτα τη λειτουργία της και εμφανίζεται πιο αξιόπιστη από τη δημόσια. Με τις καταλήψεις χάθηκαν διδακτικές ώρες πολλαπλάσιες όσων χάθηκαν με ευθύνη του υπουργείου, δηλ. λόγω έλλειψης καθηγητών. Αυτοί που διοργανώνουν τις καταλήψεις, ενώ διακηρύσσουν ότι αγωνίζονται για καλύτερη δημόσια και δωρεάν παιδεία, στην πραγματικότητα τη διαλύουν εν γνώσει τους, ή διότι αυτό ακριβώς επιδιώκουν ή διότι επιδιώκουν κομματικά οφέλη.

Ενώ ο αριθμός των ωρών διδασκαλίας μειώνεται, ο αριθμός των γραπτών εξετάσεων (ολιγόλεπτων, ωριαίων, προαγωγικών, απολυτήριων) μένει σταθερός, δηλ. στο δημόσιο σχολείο η ισορροπία διδασκαλίας-γραπτών εξετάσεων ανατρέπεται υπέρ των δευτέρων, δηλ. η τάση να μετατρέπεται το δημόσιο σχολείο σε χώρο εξέτασης των γνώσεων που αποκτήθηκαν στα φροντιστήρια ενισχύεται.

Για να εξοικονομηθούν κάποιες από τις ώρες που χάθηκαν στις καταλήψεις, περιορίζονται έως καταργούνται οι άλλες δραστηριότητες του σχολείου (γιορτές και άλλες εκδηλώσεις, εκπαιδευτικές επισκέψεις και εκδρομές), που ομορφαίνουν το σχολείο και συμβάλλουν τα μέγιστα στην κοινωνικοποίηση και τη γενικότερη καλλιέργεια των παιδιών. Οι διδάσκοντες επιταχύνουν τους ρυθμούς, δεν έχουν τη χρονική άνεση για να εξηγούν και να λύνουν απορίες, περιορίζονται αυστηρά στη «διδασκτέα ύλη», σε ό,τι χρειάζεται για τις εξετάσεις, το μάθημα γίνεται πιο «στεγνό», πιο «βαρετό», πιο δυσνόητο και πιο κουραστικό.

Διάφοροι συντηρητικοί, αντιδραστικοί και φασιστοειδείς αισθάνονται ιδεολογικά δικαιωμένοι και παίρνουν το θάρρος να ασχημονούν έξω από τα σχολεία. Άλλοι, κοντόφθαλμοι ή αδαείς, τολμούν και δηλώνουν ευχαριστημένοι με τις καταλήψεις, γιατί «το παιδί έχει περισσότερο χρόνο να διαβάσει για το φροντιστήριο»! Θεωρούν την άνθιση των φροντιστηρίων ως απόδειξη της αχρηστίας του δημόσιου σχολείου (στα πλαίσια της γενικότερης τάσης τους να κατηγορούν ο,τιδήποτε δημόσιο-κοινωνικό και να εκθειάζουν ο,τιδήποτε ιδιωτικό-κερδοσκοπικό). Κάνουν πως αγνοούν ότι οι μαθητές των ιδιωτικών σχολείων καταφεύγουν περισσότερο στα φροντιστήρια-ιδιαίτερα από τους μαθητές των δημοσίων, παρότι πολλά ιδιωτικά υποβαθμίζουν τη διδασκαλία των μαθημάτων που δεν εξετάζονται στις πανελλαδικές και ενισχύουν τη διδασκαλία των «χρήσιμων» μαθημάτων.

Με τη μετάθεση των καταλήψεων από Δεκέμβρη σε Οκτώβρη-Νοέμβρη, **ματαιώθηκαν οι σχολικές γιορτές για την 28^η Οκτωβρίου και το Πολυτεχνείο, καθώς και η συμμετοχή σχολείων στις μαθητικές παρελάσεις για την επέτειο της νίκης κατά του φασισμού, προς μεγάλη ικανοποίηση «εκσυγχρονιστών» και φασιστοειδών.** Μήπως ήταν κι αυτός ένας στόχος κάποιων;

Για τα αίτια των καταλήψεων

Πολλοί διατύπωσαν (και μέσω των ΜΜΕ) την άποψη ότι η βαθύτερη αιτία των καταλήψεων είναι η καταπίεση των παιδιών, η έλλειψη ελεύθερου χρόνου, και κατηγορούν το δημόσιο σχολείο γι' αυτό. Οι παρατηρήσεις μας είναι οι εξής:

Η εκπαίδευση (όπως και η εργασία) από τη φύση της έχει έναν καταπιεστικό χαρακτήρα, τον οποίο βεβαίως πρέπει να φροντίζουμε να περιορίζουμε με τον κατάλληλο τρόπο διδασκαλίας, τη χρήση σύγχρονης υλικοτεχνικής υποδομής κλπ.

Μεγάλη μερίδα νέων έχει διαπαιδαγωγηθεί να αισθάνεται ότι έχει μόνο δικαιώματα και καμιά υποχρέωση, ούτε καν την κύρια απ' αυτές, που είναι οι σπουδές τους, για τις οποίες η πολιτεία και η οικογένεια ξοδεύουν τεράστια χρηματικά ποσά.

Για την **έλλειψη ελεύθερου χρόνου** το δημόσιο σχολείο ευθύνεται μόνο στο βαθμό που δεν αξιοποιεί πλήρως το χρόνο που κρατάει στην ευθύνη του τα παιδιά. Περισσότερο όμως ευθύνονται οι οικογένειες, που τα «φορτώνουν» με υπέρμετρες εξωσχολικές υποχρεώσεις, π.χ. ξένες γλώσσες, ή βάζουν στόχους στους οποίους τα παιδιά τους δεν έχουν την ικανότητα να ανταποκριθούν.

Κάποιοι, που θέλουν να εθελοτυφλούν, ισχυρίζονται ότι οι καταλήψεις αποφασίζονται από μικρές μειοψηφίες. Η αλήθεια είναι ότι οι μικρές μειοψηφίες έχουν την πρωτοβουλία, αλλά στις μαθητικές συνελεύσεις υπέρ των καταλήψεων ψηφίζει περίπου το 80% των μαθητών.

Ο μαθητικός συνδικαλισμός

Τα πρώτα χρόνια μετά τη μεταπολίτευση το μαθητικό κίνημα ήταν ισχυρό, παρά την κομματικοποίησή του. Σταδιακά όμως εκφυλίστηκε. Παρότι η πολιτεία προνόησε να αφιερώνονται διδακτικές ώρες σε μαθητικές συνελεύσεις, π.χ. 3 ώρες για την εκλογή του 15μελούς, αυτές απλώς μετατρέπονται σε «κενές» ώρες. Τα δικαιώματα των μαθητικών κοινοτήτων, που προβλέπονται στον κανονισμό λειτουργίας τους, δεν ασκούνται. Το κράτος ευνοεί και στηρίζει το μαθητικό συνδικαλισμό και οι μαθητές τον αρνούνται!

Στο 15μελές συνήθως εκλέγονται μαθητές που αδιαφορούν για τη μόρφωση και κύριο ενδιαφέρον τους είναι η διοργάνωση εκδρομών, από τις οποίες οι περισσότεροι επιχειρούν (και επιτυγχάνουν!) να εισπράττουν τη «μίζα» του τουριστικού γραφείου.

Η κατάσταση βελτιώνεται, όταν μια μικρή μειοψηφία πολιτικά οργανωμένη (συνήθως της ΚΝΕ) προβάλλει κάποιες διεκδικήσεις, αλλά και αυτό γίνεται με πραγματική επιδίωξη όχι την επίλυση προβλημάτων, αλλά τη στρατολόγηση μελών. Τα σοβαρά προβλήματα της παιδείας, π.χ. βιβλίο Ιστορίας ΣΤ' Δημοτικού και γενικότερα περιεχόμενο σπουδών, δεν προβάλλονται ούτε από αυτούς.

Να μη γίνουν θεσμός

Οι φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας (εκπαιδευτικοί, γονείς, μαθητές – για το υπουργείο ας μη μιλάμε!) πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους, **να αγωνίζονται για τη βελτίωση της εκπαίδευσης με τα σχολεία ανοικτά**. Οι εκφυλιστικές αυτές καταλήψεις δεν πρέπει να γίνουν θεσμός. Η δημόσια εκπαίδευση, ακόμη και

στην τωρινή της κατάσταση, είναι πολύτιμη και αναντικατάστατη. Μαζί με την οικογένεια (στο βαθμό που υπάρχει και λειτουργεί) δρα ανταγωνιστικά προς την «εκπαίδευση» της τηλεόρασης και των ηλεκτρονικών παιχνιδιών. Τα περιθώρια βελτίωσής της (πρωταρχικά των στόχων της και του περιεχομένου των σπουδών) είναι τεράστια, ακόμη και με τη σημερινή ελλιπή χρηματοδότηση, όπως εγγυώνται οι παρακαταθήκες μας. **Πολιτισμός και παιδεία είναι ό,τι καλύτερο μπορεί και πρέπει να επιδείξει η Ελλάδα.**

Τι έχουν πάθει όλοι τους;

Πρέπει κάτι να τους έχουν ποτίσει! Δεν εξηγείται αλλιώς το φαινόμενο των αλλοπρόσαλλων δηλώσεων των στελεχών του ΠΑΣΟΚ και γενικώς των κυβερνητικών ή παρακυβερνητικών κομμάτων. Από τον Πάγκαλο (τον ... Πολύδωρά τους), που διεκήρυττε ότι «αν γίνει αρχηγός του ΠΑΣΟΚ ο Γιωργάκης, εγώ θα φύγω από το ΠΑΣΟΚ» και τελικά έγινε ο διαπρύσιος υποστηρικτής του (όπου νάναι, βέβαια ...), μέχρι το Δ. Τσοβόλα, που εξεδήλωσε οργή κατ' αυτών που θέλουν να ... ιταλοποιήσουν το πολιτικό μας σύστημα, δηλ. οργίστηκε κατά του εαυτού του!

Μια παράδοξη αίσθηση ευθύνης

Ο Ν. Βούτσας, σημαίνον στέλεχος του ΣΥΝ, αναφερόμενος στο γνωστό γεγονός της σύλληψης του γιου του για ληστεία τράπεζας, κατέληγε ότι όσο για τις ευθύνες, τη μόνη ευθύνη που αντιλαμβάνεται είναι αυτή του γονιού για παροχή κάθε δυνατής βοήθειας και συμπαράστασης στο παιδί του.

Καλώς, βέβαια, για ένα γονιό. Μόνο που και ως γονείς έχουμε και άλλες ευθύνες ως μέλη κοινωνίας, ως πολίτες και ιδιαίτερα ως πολιτικοί. Περί αυτών;

Οι Οικολόγοι μας

Από τα μέσα του Νοέμβρη η Τουρκική Εθνοσυνέλευση ενέκρινε νομοσχέδιο για την εγκατάσταση πυρηνικών εργοστασίων στη γειτονική χώρα, η οποία και σεισμογενής είναι και σοβαρούς μηχανισμούς ελέγχου δε διαθέτει και αδιαφορεί πλήρως για τον άνθρωπο και το περιβάλλον. Οι Οικολόγοι-Πράσινοι, που θέλουν να στήσουν ανδριάντα του Ατατούρκ στη Θεσσαλονίκη, τηρούν ακόμη σιγήν ιχθύος!

Θα σας πάρουνε χαμπάρι, καλέ! Βγάλτε καμιά ανακοινωσούλα, έτσι, για τα μάτια του κόσμου! Κι εσείς σύντροφοι του ΣΥΝ, ευαίσθητοι επίσης στα περιβαλλοντικά; Δε θα φέρει προς τα δω ο άνεμος τη ραδιενέργεια;

ΧΡΙΣΤΟΦΙΑΣ: Η ελπίδα των Αγγλοαμερικανών

Όταν ο κ. Χάνεϊ και η παρέα του είδαν τα σχέδιά τους να συντρίβονται στο δημοψήφισμα της 24/4/2004, βρέθηκαν στην ανάγκη να χαράξουν άλλη στρατηγική, που συνοπτικά συνίσταται στα εξής:

- Αντικατάσταση του Προέδρου Τάσσου Παπαδόπουλου από άλλον, ελεγχόμενο από αυτούς.
- Επαναφορά του σχεδίου Ανάν με πιο συμπυκνωμένη μορφή και με άλλο όνομα.
- Έγκριση του σχεδίου από τη Βουλή και όχι με δημοψήφισμα. [Οι περαιτέρω στόχοι τους στο ΑΣΚΕ-3].

Η εκλογή προέδρου από το ΔΗΣΥ είναι αδύνατη, όπως δείχνουν οι δημοσκοπήσεις τους. Γι' αυτό επέλεξαν τη λύση Χριστόφια, που τάχθηκε εξ αρχής υπέρ του σχεδίου Ανάν, αλλά αναγκάστηκε να αναδιπλωθεί, λόγω της αντίθεσης της μεγάλης πλειοψηφίας των ψηφοφόρων του ΑΚΕΛ. Υπολογίζουν βέβαια ότι, λόγω κομματικού πατριωτισμού, ο Χριστόφιας θα ψηφιστεί από το σύνολο σχεδόν των ΑΚΕΛικών.

Ανοικτή υποστήριξη των Αγγλοαμερικανών προς το Χριστόφια από τον 1^ο γύρο θα αποτελούσε πρόκληση, με απρόβλεπτα αποτελέσματα. Γι' αυτό προτίμησαν να υπάρξουν 3 υποψηφιότητες στον 1^ο γύρο (Παπαδόπουλος, Κασουλίδης, Χριστόφιας). Το σχέδιο σκόνταψε στο γεγονός ότι ο Χριστόφιας έβγαινε 3^{ος} και έμενε εκτός 2^{ου} γύρου, οπότε η επανεκλογή του Τάσσου θα ήταν βέβαιη. Έτσι τις τελευταίες μέρες είδαμε ξεφωνημένους ανανικούς να υποστηρίζουν Χριστόφια από τον 1^ο γύρο. Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι **ψηφοφόροι του ΔΗΣΥ (όσοι χρειάζονται) οδηγήθηκαν να ψηφίσουν Χριστόφια από τον 1^ο γύρο, ώστε ο δικός τους υποψήφιος να βγει 3^{ος}!** Έτσι φαίνεται ότι οδεύουμε στον κρίσιμο 2^ο γύρο με μονομάχους Τάσσο και Χριστόφια, με το δεύτερο να έχει την υποστήριξη όλων των ανανικών (και του εν Ελλάδι εσμού Ντόρας, Γιωργάκη κλπ.) και όλου του ισχυρού κομματικού του μηχανισμού, ενώ ο Τάσσος δε διαθέτει κανέναν ισχυρό μηχανισμό, αφού δε θέλησε να οργανώσει και να αξιοποιήσει το συντριπτικό 76%. Έτσι **για πρώτη φορά οι δημοσκοπήσεις δείχνουν μικρή υπεροχή του Χριστόφια στο 2^ο γύρο.** Ας ελπίσουμε ότι ο κυπριακός ελληνισμός θα ξανακάνει το θαύμα του!

Ευχές του ΑΣΚΕ προς Τάσσο

Με τα παραπάνω δεδομένα το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι η αντικατάσταση του Τάσσου από το Χριστόφια ανοίγει το δρόμο για ραγδαίες καταστροφικές εξελίξεις πρώτα στο Κυπριακό και στη συνέχεια σε Αιγαίο, Θράκη, Μακεδονία. Γι' αυτό οι όποιες ταξικές, ιδεολογικές και πολιτικές μας διαφορές

(π.χ. ευρωπαϊσμός, μη αξιοποίηση 76%, Ν. Υόρκη κλπ.) περνούν σε δεύτερη μοίρα.

Έτσι το ΑΣΚΕ θεώρησε υποχρέωσή του να στείλει προς τον Τάσσο Παπαδόπουλο την παρακάτω ευχετήρια επιστολή:

**Προς
τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας
κ. Τάσσο Παπαδόπουλο**

κ. Πρόεδρε,

Σας ευχόμαστε κάθε επιτυχία στον αγώνα σας και επανεκλογή σας στο αξίωμά σας, για το καλό της εθνικής υπόθεσης της Κύπρου και γενικότερα του Ελληνισμού.

Αθήνα 21/11/2007

**Για την Εκτελεστική Επιτροπή του ΑΣΚΕ
Νίκος Καργόπουλος**

Η υποστήριξη της Βρετανίας προς τον Αττίλα

Εν τω μεταξύ οι Άγγλοι (χειρότεροι εχθροί της Κύπρου και από τους Τούρκους) κάνουν ότι μπορούν, για να αναβαθμίζουν με μικρές κινήσεις το ψευδοκράτος και, μάλιστα, κάποιες πριν από τις προεδρικές εκλογές του Φεβρουαρίου στην Κύπρο, ώστε να εμφανίζουν αποτυχημένη την πολιτική του Τάσσου. Με τη «**Συμφωνία Στρατηγικού Συνεταιρισμού**», που υπέγραψαν στο Λονδίνο οι πρωθυπουργοί **Βρετανίας-Τουρκίας**, «θα συνεχιστεί η προσφορά βοήθειας στις αρχές της Τουρκικής Δημοκρατίας Βόρειας Κύπρου και στα **πανεπιστήμιά** της, στην προσπάθειά τους να εμπλακούν στη διαδικασία της Μπόλνια».

Στα κατεχόμενα λειτουργούν 6 «πανεπιστήμια», με 37.649 σπουδαστές το 2005-2006, από τους οποίους 26.077 Τούρκοι, 2713 από τρίτες (κυρίως μουσουλμανικές) χώρες και οι υπόλοιποι Τουρκοκύπριοι και έποικοι. Στόχος των Άγγλων είναι να αναγνωρισθούν διεθνώς τα πτυχία των ιδρυμάτων αυτών, κάτι που δεν είναι καθόλου εύκολο, επειδή (εκτός των πολιτικών) ανακύπτουν και νομικά προβλήματα, αφού όλα αυτά τα ιδρύματα είναι χτισμένα σε γη Ελληνοκυπρίων ή της Κυπριακής Δημοκρατίας και κυρίως επειδή υπάγονται σε «υπουργείο» ενός «κράτους» που δεν αναγνωρίζεται διεθνώς.

Εκδήλωση για τον Κυριάκο Μάτση

Τη Δευτέρα 26/11/2007 πραγματοποιήθηκε στο μέγαρο μουσικής Αθηνών εκδήλωση-συναυλία στη μνήμη του ήρωα της ΕΟΚΑ Κυριάκου Μάτση. Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν οι πρόεδροι Ελλάδας και Κύπρου Κ. Παπούλιας και Τ. Παπαδόπουλος και εκπρόσωποι φορέων της ΣΕΥΑΕΚ, μεταξύ τους και τετραμελής αντιπροσωπεία του ΑΣΚΕ.

ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ «ΠΑΙΞΕΙ» ΤΗΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ, όμως ...

Μετά από «αδελφοκτόνο» πόλεμο 50 ημερών το ΠΑΣΟΚ (λέει ότι) απέκτησε «νέα» ηγεσία, που «έμαθε και ωρίμασε»! Έγινε τόσο ώριμη, που επανέλαβε την ίδια, και χειρότερη, εκλογική διαδικασία-φιάσκο του 2004, που «νομιμοποίησε» στην ηγεσία τον «εκατομμυριούχο πρίγκηπα», που δακτυλίδισαν οι Αμερικάνοι, ο Σημίτης και τα «δημοκρατικά» ΜΜΕ. Χειρότερη τώρα, γιατί τότε δεν ψήφισαν ο αλλοδαποί, οι τουρίστες και οι νεοδημοκράτες για ηγέτη του ...ΠΑΣΟΚ. Και θλιβερή, αφού ούτε το Ό των ψηφοφόρων του το Σεπτέμβρη του 2007 δε διανοήθηκαν να πάρουν μέρος στο πανηγύρι αυτό, κι ας ψελλίζουν τα παπαγαλάκια για... θρίαμβο της Δημοκρατίας!

Όσα καταμαρτύρησαν εναντίον αλλήλων ήσαν όλα αλήθειες, άσχετα αν δεν έγινε καμιά πολιτική ή ιδεολογική αναφορά για το σχέδιο Ανάν και το Άρθρο 16!. Πράγματι όλοι γνώριζαν, και **τώρα το ομολογεί ο ίδιος ο αρχηγός τους, ότι το ΠΑΣΟΚ είχε εγκαταλείψει την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών και ενδιαφερόταν μόνο δι' εαυτούς!** Πράγματι κάποιοι (τι ωραία λέξη!) επλούτισαν, με τους οποίους η κ. Β. Παπανδρέου δε θέλει να συγκατοικεί, γι' αυτό και πήγε τελικά με τους ...βαρόνους και τον Γιωργάκη! Και άλλα, γνωστά πλέον επίσημα σε όλους, ων ουκ έστιν αριθμός.

Επικράτηση των Αμερικανών

Τελικά κέρδισε, όπως κέρδισε, ο Γ. Παπανδρέου, δηλ. η family, **οι Αμερικανοί** και οι αμερικανόπνευστοι σύμβουλοί τους (μέχρι και ο **Κλίντον** έσπευσε εις βοήθειαν) κι έτσι εξασφάλισαν την «παράταση», μέχρι να επικρατήσουν (αν επικρατήσουν...) σε ένα χρόνο **οι Δημοκρατικοί στις ΗΠΑ**, οπότε θα αναλάβουν εκείνοι τον αγώνα να κάνουν ...πρωθυπουργό τους εδώ τον “wonderful man” της κ. Ολμπράιτ. Και τότε θα δουν όσοι τον ψήφισαν τι είδους «αυτονομία της πολιτικής» είχε στο νου του ο εκλεκτός τους. Όσο για την ενδοκομματική δημοκρατία του, την έδειξε με τα φληναφήματά του για τον εκλογικό νόμο, πριν καν συνεδριάσει το «Πολιτικό Συμβούλιο» τους. Το τι θα επακολουθήσει όλοι το φαντάζονται...

Έχασε ο «φλύαρος και ξερόλας» Β. Βενιζέλος. Νόμιζε ότι θα αντιμετωπιζόταν σαν μεσσίας και πράγματι έδωσε την εντύπωση αυτών με τους οποίους τον επιδοκώρησε ο απογοητευμένος (που δεν τον πρότεινε κανείς για αρχηγό) Θ. Πάγκαλος. Έχασε σχεδόν όλα τα μεγαλοστελέχη, που οι αρχηγικές φιλοδοξίες τους θα ματαιώνονταν οριστικά, αν εκείνος γινόταν αρχηγός. Και είναι πολλές δεκάδες οι ...υποψήφιοι. Ως και ο **Π. Ευθυμίου** είχε δηλώσει: «δεν ήρθε ακόμη η ώρα

μου»!! Γιατί, όμως, δεν τον επέλεξαν οι απογοητευμένοι από το Γιωργάκη απλοί οπαδοί και μέλη; Απλώς δεν ήταν προετοιμασμένοι να κάνουν τέτοιο άλμα και δεδομένου ότι είναι πεπεισμένοι πως και τις ερχόμενες εκλογές θα τις χάσουν, ανέβαλαν για αργότερα τις σοβαρότερες αποφάσεις. Όσο για τα ΜΜΕ και τους ευρωπαίους πάτρωνές τους, υπερεκτίμησαν τη δύναμη επηρεασμού τους. Άλλωστε μέχρι τις 16 του Σεπτέμβρη έλεγαν ότι οι εκλογές θα είναι ντέρμπι, δηλ. δεν απέκλειαν νίκη του ΠΑΣΟΚ! Πώς, λοιπόν, περίμεναν να τους εμπιστευτούν στα παιχνίδια τους;

Όπως κι αν έχει πάντως, το 45% αυτών που ψήφισαν, δηλ. τουλάχιστο το 75% των μελών και οπαδών του κόμματος, αρνήθηκαν να ψηφίσουν, έχουν «καταψηφίσει» τη σημερινή ηγεσία. Όλα, λοιπόν, είναι πλέον ανοικτά. Ακόμη και να κατεβεί στις προσεχείς εκλογές κάτω από το 30%. Μόνο ο Καραμανλής μπορεί να τους σώσει...

Αυτά φυσικά, υπό την προϋπόθεση ότι δε θα υπάρξει διάσπαση. Τότε όμως το ίδιο θα συμβεί και στη ΝΔ. Αλλά τότε δε θα ελέγχεται τίποτα. Δύσκολα όμως θα αφήσουν τα πράγματα να φτάσουν μέχρις εκεί.

Το θράσος των άλλων και η δική μας ...

Ο αγωγός φυσικού αερίου Τουρκίας-Ελλάδας και ο αγωγός πετρελαίου Μπακού-Τιφλίδας-Τσεϊχάν δε θα δημιουργήσουν κανένα πρόβλημα στο περιβάλλον, ενώ ο πολύ μικρότερου μήκους αγωγός Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης δημιουργεί μεγάλους περιβαλλοντικούς κινδύνους, ισχυρίζεται η Τουρκάλα «αναλύτρια» Ζέινο Μπάραν, διευθύντρια του Κέντρου Ευρασιατικής Πολιτικής στο Hudson Institute, η οποία το 2003 είχε απολυθεί ακόμη και από το φιλοτουρκικό «Nixon Center», με την αιτιολογία της «υπερβολικά επιθετικής φιλοτουρκικής δραστηριότητας».

Η κυρία τυχαίνει να είναι σύζυγος του βοηθού υφυπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ Ματ Μπράιζα, ο οποίος τυχαίνει να είναι υπεύθυνος για τις ευρασιατικές υποθέσεις και ειδικότερα τα ενεργειακά και τα ελληνοτουρκικά, δηλαδή ακριβώς για τα θέματα τα οποία “αναλύει” η σύζυγός του.

Ούτε καν τα προσχήματα δεν τηρούν οι άθλιοι! Αλλά η ελληνική κυβέρνηση ή η «αντιπολίτευση» γιατί δε ζήτησαν να μην ανακατεύεται ο εν λόγω κύριος στα εθνικά μας θέματα; Δεν έχουμε αυταπάτες ότι με την αλλαγή ενός προσώπου θα άλλαζε κάτι στην πολιτική των ΗΠΑ, αλλά τουλάχιστον να διατηρήσουμε κάποιο ίχνος αξιοπρέπειας!

ΟΙ ... ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΡΧΕΣ

Τα τελευταία χρόνια, αρχής γενομένης επί κυβέρνησης Κ. Σημίτη, εμφανίζονται η μια μετά την άλλη οι λεγόμενες ανεξάρτητες αρχές. Έφτασαν να καλύπτουν μεγάλο φάσμα του δημόσιου βίου: από τα προσωπικά δεδομένα μέχρι τις τηλεπικοινωνίες, την ενέργεια (ΡΑΕ), την επιλογή προσωπικού (ΑΣΕΠ), τη ραδιοτηλεόραση, τον... «υγιή και ανόθευτο» ανταγωνισμό και το συνήγορο του πολίτη. **Είναι η τελευταία θεσμική μόδα, μαζί με τις μη κυβερνητικές οργανώσεις (Μ.Κ.Ο.), αμερικανοευρωπαϊκής έμπνευσης. Την υλοποίηση αναλαμβάνουν οι εδώ τοποτηρητές της Ε.Ε. και των ΗΠΑ.**

Οι υποστηρικτές τους απλώνονται σε όλο το πολιτικό φάσμα και είναι οι ίδιοι που υποστηρίζουν ό,τι είναι εναντίον μας (από σχέδιο Ανάν μέχρι τις επιταγές του Δ.Ν.Τ. και της Ε.Ε. για την οικονομία και τα εργασιακά). Διακηρύσσουν ότι στόχος τους είναι **η ακομμάτιστη και ανεξάρτητη από τις τρεις εξουσίες εποπτεία βασικών και κρίσιμων τομέων του δημόσιου βίου**, ώστε να μειωθεί η διαφθορά. Το επίθετο «ανεξάρτητες» τις κατέστησε θελκτικές στα αυτιά της ανυποψίαστης κοινής γνώμης, κουρασμένης από την, όντως, ανεξέλεγκτη κομματοκρατία, και τη συνεπακόλουθη αναξιοκρατία και διαφθορά.

Συμπλήρωμα της εξουσίας

Η μέχρι τώρα πορεία τους όμως έδειξε το ακριβώς αντίθετο. **Λειτουργούν όχι για να ελέγχουν την εξουσία, να αποκαλύπτουν, αλλά για να προστατεύουν την εξουσία, να συγκαλύπτουν.** Η κυβέρνηση εκχωρεί σ' αυτές μέρος της εξουσίας της, για να μεταθέτει σ' αυτές την ευθύνη αποφάσεων που εξοργίζουν το λαό. Η «ανεξαρτησία» τους αφορά μόνο στο λαό, αφού δεν ψηφίζονται από το λαό, αλλά διορίζονται από το κοινοβούλιο, δηλαδή από την κυβέρνηση. Αντιθέτως, εξαρτώνται απ' ευθείας από την Ε.Ε. και τα πάσης φύσεως μεγάλα συμφέροντα, όπως αποδεικνύουν σε κάθε ευκαιρία. Πρόσφατο κραυγαλέο παράδειγμα η άρνηση της αρμόδιας για το θέμα Αρχής να επιτρέψει τη διενέργεια δικαστικής έρευνας για πολιτικά πρόσωπα στην υπόθεση του **καρτέλ γάλακτος**. Και η κυβέρνηση δήλωσε ανήμπορη να αντιδράσει μπροστά «στη θεσμική υπεροχή της Ανεξάρτητης Αρχής».

Την πλήρη αλήθεια για τις αρχικές προθέσεις των εμπνευστών τους ομολόγησε εμμέσως πρόσφατα κι ένας εξ αυτών, ο **Σπύρος Σημίτης**, λέγοντας ότι «οι Ανεξάρτητες Αρχές δεν μπορεί και δεν πρέπει να υπόκεινται σε κοινοβουλευτικό έλεγχο, διότι αλλιώς αλλοιώνεται η δράση τους(!)». Είναι δυνατόν

να εμφανίζονται θεσμικά πιο ισχυρές από την κυβέρνηση και το κοινοβούλιο, που τις έχει διορίσει, σε μια δημοκρατική πολιτεία και να δρουν έτσι ανεξέλεγκτες;

Η αρχή προστασίας προσωπικών δεδομένων

Μερικές φορές οι αρχές αυτές πρέπει να δικαιολογήσουν την ύπαρξή τους μπροστά σε κραυγαλέα περιστατικά, αλλά τότε βρίσκουν απέναντί τους την άμεση αντίδραση της πολιτικοοικονομικής ελίτ, ή τουλάχιστον της μερίδας που κυβερνά. Αυτό φάνηκε και πρόσφατα με την **παραίτηση σύσσωμης της αρχής προστασίας προσωπικών δεδομένων**, λόγω της καταπάτησης από την κυβέρνηση της νομοθεσίας για την τοποθέτηση καμερών σε διαδηλώσεις κατά την πορεία για την επέτειο του Πολυτεχνείου.

Αναρχία και ασυδοσία

Όπως οι χρηματιζόμενες από τα μυστικά κονδύλια των ΥΠΕΞ των Μεγάλων Δυνάμεων Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις αποτελούν το Δούρειο Ίππο της αμερικανοευρωπαϊκής παγκοσμιοποίησης για τη διάβρωση των κοινωνιών, την πολιτιστική αλλοτρίωσή τους και το βάρβαρο εκδυτικισμό τους, έτσι και **οι «Ανεξάρτητες Αρχές» λειτουργούν προς την κατεύθυνση της θεσμικής απογύμνωσης της Πολιτείας**. Έτσι σκοπεύουν να επιτύχουν την αναγκαία για την προστασία και επέλαση του παγκοσμιοποιημένου κεφαλαίου **αναρχία και ασυδοσία**. Γι' αυτό πρέπει να καταργηθούν όλες ή σχεδόν όλες και οι αρμοδιότητές τους να επανέλθουν στις 3 εξουσίες. Αν κριθεί ότι κάποια πρέπει να συνεχίσει τη λειτουργία της, τότε πρέπει να εκλέγεται από το λαό, να λογοδοτεί σ' αυτόν και να λειτουργεί μέσα σ' ένα σαφές θεσμικό πλαίσιο.

Ασήμαντο!

Περισσότεροι από 60.000 Έλληνες της Αυστραλίας συγκεντρώθηκαν στη Μελβούρνη στις 18/11/07, μια βδομάδα πριν τις αυστραλιανές εκλογές, διαδηλώνοντας την αντίθεσή τους σε οποιαδήποτε σύνθετη ονομασία για το κράτος των Σκοπίων. Η διαδήλωση ήταν το αποκορύφωμα των πιέσεων προς τον πολιτικό κόσμο της χώρας να μη δεχτεί τις υποδείξεις των ΗΠΑ και να μην υποχωρήσει στους παραλογισμούς των Σκοπιανών, οι οποίοι διαθέτουν επίσης μια πολυπληθή και μαχητική μειονότητα στην Αυστραλία.

Ο αγώνας των ομογενών μας έφερε αποτελέσματα: Τόσο το μέχρι τώρα κυβερνών συντηρητικό κόμμα, όσο και οι νικητές Εργατικοί δεσμεύτηκαν ότι συντάσσονται με τις ελληνικές θέσεις. Αυτή η σημαντική επιτυχία δε θεωρήθηκε άξια αναφοράς από τα ΜΜΕ μας!